

Manifest

Lucian Cazacu

Am fost vânați de generații,
Am devenit de interes,
Dar nu cu scop de decorații,
Pentru trofee puse-n spații,
Ci șterși ne vor, cu înțeles.

Un neam ce-și cară grea osândă,
Mocnind încet un plan subtil,
Porniți să curme sau să vândă,
Răpuși de-o patimă flămândă,
Ne urgisesc constant, cu stil.

Inventatori de pandemie,
De tancuri îndreptate-n noi,
Trimit săgeți în carne vie,
Conduc mulțimile-n sclavie,
Ne-alimentează cu noroi.

Dezinformând, ne încovoaaie,
Și-n lagărul mediatizat
Conduc mulțimile la baie,
Ne și îmbracă-n strai de oaie
Să fim gazați organizat.

Ne-au limitat socializarea,
Și ne umbresc cu-al fricii nor,
Vor timpul și verbalizarea,
Durerea, râsul, întrebarea,
Să le trăim prin filtrul lor.

Dar noi, trăim o libertate
Ce nu-i descrisă-n teze seci,
Căci n-au creat captivitate,
Nici lacătul lor nu ne poate
Închide-n temnițele reci.

Nu gratiile ne leagă versul,
Nici viitoare-amenințări,
Căci de-nvățăm din nou iar mersul,
Vom și purta cu noi demersul
De-a aparține altor zări.

Suntem aici, și mâine poate,

Dar gloria nu-i pentru ei,
Ci pentru acei ce știu că-n toate
Există Unul ce îi scoate
Nevătămați chiar dintre lei.

Mintiți-ne, de asta-i hora
În care vă-nvârtiți frivol,
Loviți în dreptul tuturoră,
Furați-ne minutul, ora,
Dar ne-om intra și noi în rol!

Nu vom opri nici râs, nici visul,
Nici cânt, nici dor sau gând curat,
Nici bunătatea, ruga, scrisul,
Închiși, vom scrie manuscrisul
Acelora ce s-au luptat,

Dar nu cu sabia neputinței,
Și nu cu glonțul rătăcit,
Ci folosind arma credinței,
Ce 'nalță simțurile ființei
Și dă nădejdi de infinit.